

[Landbrugsministeren]

dyrlægegruppen), der danner grundlag for den i spørgsmålet nævnte artikel, blev ved et møde i veterinærdirektoratet den 15. februar 1978 gennemgået og drøftet med Dansk veterinærhygiejnisk forening repræsenteret ved formanden og næstformanden.

Foreningens repræsentanter kunne ved den lejlighed ikke oplyse, på hvilke 3 eksportslagterier undersøgelserne var foretaget. Det blev endvidere oplyst, at hverken vedkommende veterinærinspektør, overdyrlæge eller reservedyrlægegruppen ved de pågældende slagterier havde været inddraget i undersøgelserne eller i vurderingen af resultaterne. Dette anser veterinærdirektoratet for en svaghed ved rapporten.

Endvidere fremgår det af rapporten, at undersøgelsesmateriale og -perioderne for de involverede slagterier ikke har været af samme størrelse, således at forholdene ikke umiddelbart har været sammenlignelige.

Påstanden om, at indtil 14 % af de slagtede svinekroppe passerer kropsdyrlægerne med synlige forandringer, der burde være registreret, har veterinærdirektoratet ikke kunnet finde holdepunkter for, ligesom foreningens repræsentanter heller ikke ved nævnte møde kunne give en nærmere forklaring på denne påstand.

Dette i forbindelse med det spinkle grundlag, hvorpå rapporten er udarbejdet, er baggrunden for veterinærdirektoratets opfattelse af, at der er sådanne usikkerhedsmomenter i rapporten, at direktoratet ikke umiddelbart kan være enig i alle dens konklusioner.

I begrundelsen for spørgsmålet er der henvist til kontrolforholdene på svenske slagterier. Efter det for mig oplyste findes der ikke i Sverige ensartede regler for bemanding af slagtekæderne med kontrolpersonale, idet behovet herfor vurderes i hvert enkelt tilfælde. Hertil kommer, at båndkontrollen på svenske slagterier varetages af lægfolk og ikke som i Danmark af dyrlæger. Det er endvidere i begrundelsen for spørgsmålet anført, at der i forbindelse med undersøgelserne for antibiotika- og kemoterapeutikarester i slagtedyrlæger ikke undersøges for medicinrester af tylan, emtryl og spiramycin. Herom kan jeg oplyse, at problematikken om en relevant metodik for undersøgelse for tilstedeværelse af rester af forskellige lægemidler, der anvendes i veterinærmedicinen, løbende vurderes af veterinærdirektoratet i samarbejde med de

involverede laboratorier. Med den metodik, der nu anvendes ved undersøgelse for antibiotika og kemoterapeutika, er det nu muligt at påvise rester af bl. a. tylan og spiramycin. For så vidt angår emtryl er det endnu usikkert, hvorvidt også dette stof kan påvises med denne undersøgelsesteknik, men det vil blive nærmere undersøgt.

Til *landbrugsministeren* (5/10 78) af:

Karl Møller (DKP):

»Kan ministeren bekræfte tidligere landbrugsminister Poul Dalsagers oplysning om, at der sidder en arbejdsgruppe til at undersøge eventuelle ændringer i landbrugsministeriets instruks om udøvelse af kødkontrol af 27. september 1974, og kan ministeren oplyse, om forbrugerne er repræsenteret i gruppen?« (Spm. nr. 32).

Begrundelse.

Der er tilsyneladende ingen, der kender noget til arbejdsgruppens eksistens.

Det er i sidste ende forbrugernes sikkerhed, der står på spil ved mangelfuld kødkontrol. De må derfor sikres indflydelse på fastlæggelse af en minimumsfejlmargen.

Besvarelse (13/10 78):

Landbrugsministeren (Kofoed):

Landbrugsministeriet anmodede i skrivelse af 30. marts 1978 veterinærdirektoratet om med udgangspunkt i rapporten »Fejlhyppighed ved kødkontrolarbejdet i sammenhæng med båndhastighed og træthedsfaktorer« udarbejdet af Dansk veterinærhygiejnisk forening, reservedyrlægegruppen, at tage spørgsmålet om eventuelle ændringer i landbrugsministeriets instruks af 27. september 1974 om udøvelse af kødkontrol op til en nærmere drøftelse mellem repræsentanter for direktoratet, dansk veterinærhygiejnisk forening og de interesserede brancheorganisationer.

Veterinærdirektoratet rettede umiddelbart herefter henvendelse til Dansk veterinærhygiejnisk forening om, at man agtede at nedsætte en arbejdsgruppe til drøftelse af kontrolnormer for svin og anmodede til brug herfor foreningen om i forvejen at fremkomme med forslag til kontrolnormer og evt. øvrige